

РЕШЕНИЕ

№ 42839

гр. София, 20.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8284** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Netflix International B.V.“ Карперстраат 8, 1075 KZ A., Н., чрез пълномощник адв. А. Р., срещу Акт за прихващане или възстановяване № П – 22220025044274 – 004 – 001 / 09.04.2025 г. (АПВ), издаден във връзка с искане за прихващане и / или възстановяване с входящ номер 55 – 29 – 792 / 10.03.2025 г. на „Netflix International B.V.“, в частта, с която е отказано възстановяването на данък при източника в размер на 149 011. 49 лева, за която част е прието, че е дължим данък при източника върху авторски и лицензионни възнаграждения, потвърдено с Решение № 626 от 27.06.2025 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че дружество „Netflix International B.V.“ е дружество с ограничена отговорност, уредено съгласно правото на Н., със седалище в А.. Дружеството разпространява платени стрийминг услуги в Европа, Близкия И. и А.. „А1 България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], е акционерно дружество, уредено в България и данъчно задължено лице в страната, собственост на А1 Т. А. Груп, опериращо на българския пазар като доставчик на телекомуникационни услуги. Между „Netflix International B.V.“ и „А1 България“ ЕАД е сключен местен Пакетен договор и Рамков договор. По силата на договора, А1 получава възможността да предлага на своите крайни клиенти да се абонират директно за услугите на Netflix в замяна на пакетна / допълнителна такса. Правата за Netflix дават достъп до планове за услуги на Netflix на крайните клиенти, а А1 може да включи посочените права за Netflix в своите пакети за български крайни потребители.

А1 предлага на своите клиенти пакет, в който е включен абонамент за услугата Netflix като една от предлаганите услуги, където А1 функционира само и единствено като „посредник“ между

българските абонати и Netflix. Чрез техническата интеграция на продуктите в системата на А1 (което означава наличие на версия на безплатното приложение Netflix на устройствата – сеттоп боксове – на А1), абонатът получава достъп до приложението (софтуера – апликация), което е собственост на Netflix и се управлява от Netflix. За да достъпят съдържанието на Netflix крайните клиенти трябва да инсталират приложение, чрез което могат да получат достъп до съдържанието на Netflix чрез пакета, българските абонати трябва 1) да създадат Netflix акаунт, 2) да приемат общите условия за ползване на Netflix и 3) да активират акаунта си директно в Netflix.

От местния пакетен договор става ясно, че Netflix предоставя услугата Netflix на българските абонати. А1 включва в своя пакет само възможността в полза на своите клиенти да се абонират за Netflix и достъп до услугата Netflix.

А1 не получава и няма права за разпространение на съдържанието на Netflix, не получава никакво лицензиране или сублицензиране в това отношение. Местният пакетен договор предвижда, че съдържанието на абонамента за Netflix ще се предоставя директно на крайните потребители и А1 няма да има достъп до това съдържание, няма да има право да сублицензира или да разпространява съдържанието, нито да получава възнаграждение за достъпа до това съдържание на Netflix.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв. А. Р. Иска от съда да уважи жалбата. Представя списък на разностите.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юристконсулт Д., иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки по съществото на спора.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява. Не изразява становище по съществото на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, след като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Предмет на проверка в настоящото производство е АПВ № П – 22220025044274 – 004 – 001 / 09.04.2025 г., издаден от С. Е. Н. на длъжност Главен инспектор по приходите, на основание чл. 129 от ДОПК, във връзка с подадено искане за прихващане и / или възстановяване с вх. № 55 – 29 – 792 / 10.03.2025 г. от „Netflix International B.V.“ Карперстраат 8, 1075 KZ А., Н. (чрез упълномощено лице), с което чуждестранното лице претендира възстановяване на данък по чл. 195 от ЗКПО в размер на 296 455. 37 лв., удържан от доходи начислени / изплатени на лицето от „А1 България“ ЕАД.

Производството пред административния орган е започнало по Искане за прихващане или възстановяване на недължимо платени задължения за данък по чл. 195 от ЗКПО в размер на 296 455. 37 лв., удържан от доходи начислени / изплатени на лицето от „А1 България“ ЕАД. За доказване основанията за изплащане на дохода от страна на „А1 България“ ЕАД на „Netflix International B.V.“ към подаденото искане са приложени Рамков договор между Нетфликс и Америка, Мовил, М. сити (крайно дружество – майка на „А1 България“ ЕАД); изменение № 1 на Рамково споразумение между Нетфликс и Америка Мовил; Териториален анекс за А1 Т. А. Груп, А. и Образец на Договор за присъединяване.

Съгласно Рамков договор между Нетфликс Инк и Нетфликс И. Б. В. (наричани накратко „Нетфликс“) и Саркотел СА (дружество, което притежава 100 % от капитала на Америка Мовил Б. В., което от своя страна притежава 53 % от капитала на Т. А. АГ, а последното притежаващо 100 % от капитала на прякото дружество – майка на „А1 България“ ЕАД) в сила от 27.02.2017 г. Нетфликс предоставя на Дружеството ограничен, неизключителен, непрехвърляем, безмъзмезден, неподлежащ на сублицензиране лиценз, с изключение на оторизирани изпълнители, действащи от

името на дружеството за използване на Лицензираната технология на Нетфликс за разработване и тестване на Кандидат – продуктите; да използва, копира, модифицира, изработва и да възлага изработването на Лицензираната технология единствено доколкото е необходимо за пренасяне на Лицензираната технология на Нетфликс на платформата на кандидат – продуктите за целите на сертифицирането; и да използва, копира, представя, разпространява, изработва и предоставя Лицензираната технология на Нетфликс във вид на компилиран или обектни кодове, интегрирани в или инсталирани на Лицензираните продукти за доставка на клиенти на Дружеството в Територията с цел да се даде възможност на абонатите да получат достъп до Услугите на Нетфликс чрез лицензираните продукти.

Органите по приходите са приели, че доходът, начислен от „А1 България“ ЕАД на „Netflix International B.V.“ за 2024 г. на основание издадени фактури, попада в обхвата на дефинициите за „авторски и лицензионни възнаграждения“, съдържащи се в разпоредбите на § 1, т. 8 от ДР на ЗКПО и чл. 12, ал. 3 от Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и Кралство Н. (СИДДО). Доколкото по отношение на конкретните плащания се установява, че са за правото на използване на конкретната технология, изплатеният доход от „А1 България“ ЕАД на „Netflix International B.V.“ за 2024 г. попада в обхвата на дефинициите за „авторски и лицензионни възнаграждения“, съдържащи се в разпоредбите на § 1, т. 8 от ДР на ЗКПО и чл. 12, ал. 3 от Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и Кралство Н. (СИДДО).

Недоволен от издадения АПВ, жалбоподателят го оспорва пред директора на дирекция „ОДОП“. С Решение № 626 от 27.06.2025 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, Акт за прихващане или възстановяване № П – 22220025044274 – 004 – 001 / 09.04.2025 г. (АПВ), издаден във връзка с искане за прихващане и / или възстановяване с входящ номер 55 – 29 – 792 / 10.03.2025 г. на „Netflix International B.V.“, е потвърден.

Недоволен от това, жалбоподателят го оспорва пред състав на АССГ.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна настоящият състав намира следното:

Жалбата е подадена от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол и е допустима за разглеждане. Жалбата е депозирана на дата 15.07.2025 г. в Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП. Решението е връчено на дата 01.07.2025 г. С решението АПВ е потвърден изцяло. Жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

АПВ № П – 22220025044274 – 004 – 001 / 09.04.2025 г., издаден от С. Е. Н. на длъжност Главен инспектор по приходите, на основание чл. 129 от ДОПК, във връзка с подадено искане за прихващане и / или възстановяване с вх. № 55 – 29 – 792 / 10.03.2025 г. от „Netflix International B.V.“ Карперстраат 8, 1075 KZ A., Н., е акт на компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от ДОПК, актът за прихващане или възстановяване се издава в 30 – дневен срок от постъпването на искането в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия. Актът е издаден от главен инспектор по приходите. АПВ е издаден чрез ИС „Контрол“ като електронен документ, подписан с електронен подпис от С. Е. Н., на длъжност Главен инспектор по приходите, със сертификат номер: f0e849ddc772e0e.

Спорният по делото въпрос е дали са налице недължимо платени суми за данъчни задължения. Между страните е налице спор за данъчно – правната квалификация на извършените плащания от „А1 България“ ЕАД към „Netflix International B.V.“ за 2024 г. и по – конкретно, сумите представляват ли „авторски и лицензионни възнаграждения“.

Според органите по приходите, определението за „авторски и лицензионни възнаграждения“ се

съдържа в чл. 12, ал. 3 от СИДДО между България и Н.. Съгласно тази разпоредба, това са плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. Посоченото определение се припокрива с това, което е описано в § 1, т. 8 от ДР на ЗКПО, като последната обхваща допълнително и плащанията за използване на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване.

Според органите по приходите, за да се определи характерът на изплатеното възнаграждение, трябва да се вземе предвид предметът на постигнатите договорки между страните. В случая отношенията между „Netflix International B.V.“ и „А1 България“ ЕАД се уреждат от няколко взаимосвързани споразумения, представени при проверката и с жалбата на срещу Акта за прихващане и възстановяване. Представени са следните документи: рамков договор от дата 27.02.2017 г. между Netflix INC, „Netflix International B.V.“ и SERCOTEL S.A., De C.V. (наричано Дружеството, което притежава 100 % от капитала на AMERICA MOVIL., което от своя страна притежава 5 % от капитала на TELECOM AUSTRIA AG, а последното притежава 100 % от капитала на прякото дружество – майка на „А1 България“ ЕАД и неговото изменение № 1 от 07.11.2018 г., в който са описани договореностите между контрагентите и са очертани предметът и обемът на дължимите престации.

Представен е и териториален анекс от 18.10.2023 г. между „Netflix International B.V.“ и TELECOM AUSTRIA AG, с който е уредено действието за конкретната територия на условията на Р. договор между Netflix INC, „Netflix International B.V.“ и SERCOTEL S.A., De C.V.

Представен е и договор за присъединяване от дата 27.10.2023 г. между „А1 България“ ЕАД и „Netflix International B.V.“, с който се урежда присъединяването на „А1 България“ ЕАД към сключения Териториален анекс между „Netflix International B.V.“ и TELECOM AUSTRIA AG, съгласно условията на който „А1 България“ ЕАД ще получи достъп до услугите на Netflix.

Тезата на органите по приходите се изразява в това, че от структурата на рамковия договор и съдържанието на отделните му разпоредби е видно, че е сключен, за да се уреди правото на ползване на лицензираната технология на Netflix за разработване и тестване на средства за интеграция с услугата на Netflix, посредством които става възможен достъпът до съдържанието на платформата.

Предметът на договора е описан в Раздел II. Съгласно този раздел, „Netflix International B.V.“ предоставя на „А1 България“ ЕАД ограничен, неизключителен, непрехвърляем, безвъзмезден, неподлежащ на сублицenziране лиценз, с изключение на оторизирани изпълнители, действащи от името на „А1 България“ ЕАД, за използване на лицензираната технология на Netflix, за разработване и тестване на кандидат – продуктите. „А1 България“ ЕАД може да използва, копира, модифицира, изработва и да възлага изработването на лицензираната технология единствено доколкото е необходимо за пренасянето на лицензираната технология на Netflix на платформата на кандидат – продуктите за целите на сертифицирането.

„А1 България“ ЕАД може да използва, копира, представя, разпространява, изработва и предоставя лицензираната технология на Netflix във вид на компилирани или обектни кодове, интегрирани в или инсталирани на лицензираните продукти за доставка на клиенти на „А1 България“ ЕАД на територията на страната с цел да се даде възможност на абонатите да получат достъп до услугите на Netflix чрез лицензираните продукти.

Според органите по приходите това означава, че при тази формулировка предмет на договорка е правото на ползване на лицензираната технология на Netflix, което по съдържание е различно от

правото за разпространение на съдържанието на Netflix.

Правото на ползване на лицензираната технология на Netflix има отношение към осигуряването на техническата възможност за достъп на крайните потребители до услугата на Netflix и в този смисъл е свързано, но не и ограничено с разпространение на съдържанието на платформата.

„Лицензираната технология на Netflix“ е дефинирана в т. 1. 11 от рамковия договор и означава софтуерът, документацията и други технически материали, предоставени от Netflix на Дружеството (в случая „А1 България“ ЕАД) Съгласно допълнение 1.11 от рамковия договор, в различните варианти в зависимост от устройствата (декодер или мобилно устройство), които ще се използват за достъп и ще показват услугата на Netflix на абонатите, включва комплект за разработване на софтуер, предназначен за създаване на устройства или приложения за достъп, както и готови софтуерни приложения, които показват иконата на Netflix, позволяваща достъп на крайните потребители. Тоест „А1 България“ ЕАД инсталира на ползваните от неговите клиенти декодери иконата на Netflix и лицензираната технология.

Според органите по приходите, самостоятелен обект на авторско право е и лицензираната технология на Netflix. Нейното използване за разработване и тестване на продукти от страна на „А1 България“ ЕАД и възможността да бъде копирана, модифицирана и т. н. може да се извършва единствено, ако такова право е предоставено на нейния притежател, както в случая това е сторено в раздел II от рамковия договор.

Органите по приходите се позовават на Коментара към Модела на Спогодба на ОИСР. Според този коментар, плащанията направени за придобиването на частични права на авторско право (без прехвърлителят да е прехвърлил напълно всички авторски права), ще представляват авторски и лицензионни възнаграждения, когато това плащане е осъществено за предоставяне на права за използване на програмата по начин, който без този лиценз би представлявал нарушение на авторското право.

Не се касае за продажба на конкретно копие на софтуер за крайния потребител, което се използва в непроменен вид от купувача, както твърди пълномощникът на „Netflix International B.V.“ Лицензираната технология Netflix не е предмет на продажба, а се предоставя само правото на ползването ѝ. „А1 България“ ЕАД, който не е краен потребител, я използва за създаване и модифициране на продукти, които също подлежат на одобрение и лицензиране от „Netflix International B.V.“, респ. не се използва в непроменен вид.

Тезата на жалбоподателя е изразена в следното: Netflix разпространява платени стрийминг услуги в Европа, Близкия И. и А.. Това позволява на абонатите да гледа филми, сериали и друго развлекателно съдържание по заявка чрез устройства, свързани с интернет (Услугата Netflix) Въз основа на сключения договор за пакетна услуга с „А1 България“ ЕАД, А1 получава възможността да предлага на своите крайни клиенти да се абонират директно за услугите на Netflix, като за това посредничество получава възнаграждение от Netflix. А1 не получава и няма права за разпространение на съдържанието на Netflix. Според жалбоподателя, А1 действа само като посредник и агент за разплащане – събиране на плащанията от крайните потребители и плащане към доставчика на услуги. Българският партньор А1 само събира пакетната цена, включваща абонаментните такси за Netflix, и я плаща на Netflix, действайки само и единствено като посредник при плащането.

Договорната рамка между „А1 България“ ЕАД и Нетфликс няма за предмет предоставянето на какъвто и да е било лиценз или предмет на авторско право от страна на Netflix към А1, като по никакъв начин не предоставя правото за използване на Лицензираната технология на Netflix и експлоатацията на тази технология за достъп до съдържанието ѝ. Според тезата на жалбоподателя, договорната рамка между „Нетфликс“ и А1 има за цел само и единствено да даде

възможност за достъп на крайните потребители на съдържанието на Нетфликс платформата чрез инфраструктурната мрежа на А1.

Водещ критерий при разграничаването на обстоятелството, дали става въпрос за авторски и лицензионни възнаграждения или обикновена препродажба на софтуер е това, дали дистрибуторът получава право да извършва нещо, което е изключително право на носителя на авторското право. В това изключително право се включва възможността да се копира, възпроизвежда, модифицира или адаптира софтуера, както и да го съобщава на обществеността или да сублицензира правото да се използва софтуера, съответно дали не разполага с нито едно от изключителните права на носителя на авторското право. Ако дистрибуторът е страна по споразумението с крайния потребител, той неизбежно упражнява изключително авторско право, защото разрешава на крайния потребител да използва софтуера. Настоящият случай е именно такъв, тъй като „А1 България“ ЕАД не осъществява обикновено търговско посредничество между *Netflix* и крайните потребители. Дружество „А1 България“ ЕАД всъщност предоставя правото да се ползва технологията на *Netflix* в качеството си на страна по договорите за продажба на пакети, включващи и правото на достъп до съдържанието на *Netflix*; съответно има правото да спре този достъп за всеки конкретен потребител, който не е платил. Лицензионното споразумение е сключено именно с оглед на това „А1 България“ ЕАД да предлага и разпространява ползването на софтуера публично, т. е. на настоящите си и потенциалните си клиенти, доколкото разполага с необходимата мрежа и капацитет да прави това. Лицензионното споразумение е ограничено и не дава изключителни права на „А1 България“ ЕАД. Жалбоподателят *Netflix* разполага и с неограниченото си право да сключва самостоятелни договори с всеки краен потребител на територията на България. В този случай обаче мрежата на мобилния оператор се използва само като доставчик на интернет. И. е необходим за да е възможно ползването на софтуера. Мобилният оператор А1 няма участие в правоотношението между носителя на правата и крайния потребител. В разпоредбата на чл. 18 от ЗАПСП са уредени изключителните авторски права, които включват възпроизвеждане, разпространение, публично представяне, предлагане на достъп до неограничен брой лица по безжичен или кабелен път, адаптация, превод, преработка, всякаква форма на предоставяне на ползване и други. В конкретния случай основателно са доводите на ответника, че „А1 България“ ЕАД участва в правоотношението по предоставяне на правата за използване на платформата; физически чрез мрежата си и останалите необходими технически дейности като инсталиране на приложението на избрани модели устройства или възможността да го интегрира в своята платформа. Както и чрез възможността да осигури, съответно прекрати достъпа до приложението от крайните клиенти при изпълнението или не на определени условия.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 8 от ЗКПО, "авторски и лицензионни възнаграждения" са плащанията от всякакъв вид, получени за: използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, записи на радио- или телевизионно предаване или софтуер; на всеки патент, топологии на интегралните схеми, марка, промишлен дизайн или полезен модел, план, секретна формула или процес или за използване на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. Не се смятат за авторски и лицензионни възнаграждения плащанията за придобиване на право на ползване на софтуер, в който е инкорпорирано само копие от съответната програма, в случай, че не се предоставят правата по копиране, размножаване, разпространяване, видоизменяне, публично представяне или други форми на търговско използване. "Промишлено, търговско или научно оборудване" са всички движими вещи, включително транспортни средства, съоръжения, средства за производство, средства за оказване на услуги и други, които предприятието използва в

стопанската си дейност.

Видно от представения по делото Рамков договор между „Нетфликс“ и „Америка Мовил“, основният му предмет е определен в т. II и той е предоставянето на лиценз за използване на лицензираната технология на Нетфликс за разработване и тестване на средства за интеграция с услугата на Нетфликс, посредством които става възможен достъпът до съдържанието на платформата. Това съдържание „А1 България“ ЕАД продава на своите абонати – крайните потребители като част от комбинирани ТВ и интернет услуги под формата на пакети.

Съобразно посоченото в Допълнение 6.1. Вариант 3 – Пакети, на с. 3 от Изменение № 1 на Рамково споразумение между Нетфликс и Америка Мовил, „пакет Нетфликс“ означава всяка група продукти и / или услуги, включително платена телевизия, широколентов достъп или мобилни услуги, която включва Право на ползване на Нетфликс и се предоставя от Дружеството на неговите клиенти на Територията на една цена. При предоставяне на „пакет на Нетфликс“ на клиентите от доставчика на пакета, последният заплаща на Нетфликс за всяко право на ползване. В т. 2. 2 на Изменение 1 на Рамково споразумение е посочено, че доставчикът на пакета на крайния потребител има изключително право да определя допустимостта на клиентите на пакета и условията, при които клиентите могат да сключат договори с него.

Съгласно условията на приложените договори, Дружеството „А1 България“ ЕАД ще инсталира на ползваните от неговите клиенти декодери иконата на „Нетфликс“ и лицензираната технология. Разходите за производство и надграждане на вече предоставените на клиентите декодери са за сметка на А1. Дружество „А1 България“ ЕАД дължи ежемесечни брутни абонаментни такси на Нетфликс.

Според настоящия състав възнагражденията, които „А1 България“ ЕАД заплаща на Нетфликс за предоставяне на лиценз (именно това е заглавието на точка II от Р. договор), имат характер на възнаграждения, които попадат в обхвата на § 1, т. 8 от ЗКПО.

В конкретния случай трябва да се направи разграничение, дали става въпрос за авторско или лицензионно възнаграждение. Това е от важно значение, доколкото е напълно възможно договореното между „А1 България“ ЕАД и Нетфликс да има комплексен характер, т. е. да става въпрос и за авторско и за лицензионно възнаграждение.

Възнаграждението е авторско, ако то попада в обхвата и приложното поле на първата част от определението, уредено в § 1, т. 8 от ЗКПО, а именно – то е възнаграждение за използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, записи на радио - или телевизионно предаване или софтуер. Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за авторското право и сродните му права, обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквата и да е обективна форма, като литературни произведения, включително произведения на научната и техническата литература, на публицистиката и компютърни програми.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, т. 3 от Спогодбата между Република България и Кралство Н. за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите и предотвратяване на отклонението и заобикалянето на данъчно облагане, (Ратифицирана със закон, приет от 44-то Народно събрание на 14 януари 2021 г. - ДВ, бр. 7 от 2021 г. В сила от 31 юли 2021 г.), издадена от Националната агенция за приходите (Обн.- ДВ. бр.55 от 2 юли 2021 г.), терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за информация, отнасяща се до

промишлен, търговски или научен опит. В посоченото определение софтуерът не е изрично посочен като нещо, за което се плаща възнаграждение. Тази разпоредба е напълно идентична с разпоредбата на чл. 12 от Модела на спогодба за данъците върху дохода и имуществото на ОИСР. Видно от дефинициите в договора, „лицензирана технология на Нетфликс“ означава софтуерът, документацията и други технически материали, предоставени от Нетфликс, съгласно този договор, така както е посочено в Допълнение 1.11. В допълнение 1.11. е посочено, че „лицензирана технология на Нетфликс“ означава, най – общо 1) последната версия на комплекта за разработване на софтуер за платформата Нетфликс Ready Device (NRDP); 2) всички промени, модификации, подобрения, разширения, корекции, актуализации, поправки на грешки или други промени в тях; 3) последната версия на софтуерно приложение за платформата Ericsson Mediaroom IPTV, което показва иконата на Нетфликс, за да позволи на абонатите на Нетфликс да получат достъп до Услугата на Нетфликс; 4) всички промени, модификации, подобрения, разширения, корекции, актуализации, поправки на грешки или други промени в него; 5) последната версия на софтуерното приложение за операционната система Android, което показва иконата на Нетфликс, за да позволи на абонатите на Нетфликс да получат достъп до услугата на Нетфликс; 6) всички промени, модификации, подобрения, разширения, корекции, актуализации, поправки на грешки или други промени в него. В обобщение може да се посочи, че в конкретния случай „лицензирана технология на Нетфликс“ означава най – вече различни видове софтуер (последна версия). Видовете софтуер са обособени в зависимост от съответния вид декодер, респ. отделен вид софтуер е предвиден за мобилните устройства на крайните потребители. Освен софтуер, в случая се има предвид и възможността от страна на „А1 България“ ЕАД да се използва и документация и други технически материали, предоставени от „Нетфликс“ (т. 1.11. от Р. договор).

Съгласно т. 12. 1 (част от Коментара на чл. 12) от Модела на данъчна спогодба за доходите и имуществото. Кратка версия, издаден от ОИСР, софтуерът може да бъде описан като програма или серия от програми, съдържащи инструкции, необходими за компютъра – както за операционните на компютъра (операционен софтуер), така и за изпълнението на други задачи (приложен софтуер). Софтуерът може да бъде прехвърлян чрез различни средства, например чрез записване или по електронен път, на магнитен носител или диск, или на лазерен диск или CD – Rom. Съгласно т. 12. 2, правата, свързани с компютърни програми, са форма на интелектуална собственост. Проучванията в практиката на държавите – членки на ОИСР показват, че всички държави (с изключение на една) защитават тези права изрични или мълчаливо във вътрешното си законодателство като авторски права.

В подкрепа на тезата, че конкретният случай попада в обхвата на авторско възнаграждение дава и т. 13. 1 от Коментара. Там е посочено, че плащанията, направени за придобиването на частични права на авторско право (без прехвърлителят да е прехвърлил напълно всички авторски права) ще представляват авторски и лицензионни възнаграждения, когато това плащане е осъществено за предоставяне на права за използване на програмата по начин, който без този лиценз би представлявал нарушение на авторското право. Безспорно, при липсата на рамковия договор между „А1 България“ ЕАД и „Нетфликс“, българското дружество би нарушило авторските права на „Нетфликс“.

За да се определи, че възнаграждението е лицензионно, като ориентир трябва да се има предвид, че съгласно националното законодателство, предмет на лицензионен договор могат да бъдат права върху обекти на индустриална собственост и ноу-хау - чл. 587, ал. 1 от ТЗ. Съгласно тази разпоредба, с договора за лицензия носителят на право върху изобретение, полезен модел, промишлен дизайн, марка, топология на интегрална схема или производствен опит -

лицензодател, отстъпва срещу възнаграждение изцяло или отчасти на лицензополучателя ползването му.

Според настоящия състав, фактите по настоящото дело водят до извод, че в случая е налице комплексна договорка, по силата на която „Нетфликс“ са получавали възнаграждение от „А1 България“ ЕАД, което може да се определи и квалифицира едновременно като „авторско и лицензионно“. Фундамент за този извод е основният предмет на рамковия договор, който както се посочи по – горе, е освен за различни видове софтуер, така и за техническо надграждане на съответните декодери и използването на предоставени от „Нетфликс“ технически материали по определен начин.

В подкрепа на този извод трябва да се посочи, че в предоставения в заверен превод по делото рамков договор (т. II), е посочено, че „Нетфликс“ предоставя на Дружеството ограничен, неизключителен, непрехвърляем, безвъзмезден, неподлежащ на сублицenziране лиценз за използване на „лицenziзирана технология на Нетфликс“. От съдържанието на този договор може да се направи извод, че той има комплексен характер, като включва в себе си и авторски права и ноу – хау. Това от своя страна означава, че възнагражденията, които се били заплащани от „А1 България“ ЕАД на „Нетфликс“ имат едновременно характер на „авторски и лицензионни възнаграждения“ по смисъла на чл. 12, т. 3 от СИДДО между България и Н., респ. по смисъла на § 1, т. 8 от ЗКПО.

В случая действително е приложима разпоредбата на чл. 12, т. 2 от СИДДО между България и Н.. Съгласно тази разпоредба, авторските и лицензионните възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на авторските и лицензионните възнаграждения. Принципно подписаната между двете страни СИДДО урежда правилото, че авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава (чл. 12, т. 1 от СИДДО). Тоест, възнагражденията, платени от „А1 България“ ЕАД на „Нетфликс“ принципно могат да се облагат и в Н.. Те обаче могат да се обложат и в България, съобразно националното законодателство, като в този случай обаче, доколкото „Нетфликс“ е местно лице на Н., така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на авторските и лицензионните възнаграждения. Именно този подход е приложен от органите на приходите на Република България, като по този начин е преодоляна и опасността от двойно данъчно облагане.

От своя страна, за 2024 г. „А1 България“ ЕАД е действал като администратор на данъка по ЗКПО. Администрирането на данъка включва триада от фактически действия. Те най – общо са начисляване, удържане и внасяне на данъка като приход в бюджета. „А1 България“ ЕАД е удържал и внесъл данък при източника за 2024 г. в размер на 298 022. 98 лв. при приложена ставка на данъка от 10 %. Съобразно на чл. 12, т. 3 от СИДДО, на „Нетфликс“ е възстановена сумата равна на 5 %, т. е. по отношение на това юридическо лице е приложено данъчното облекчение, предвидено в СИДДО. При реализиран от „Нетфликс“ доход в размер на 2 980 230. 07 лв., е предоставено данъчно облекчение в размер на 149 011. 49 лв.

Не се споделя тезата на жалбоподателя, че плащанията от страна на българските абонати към Нетфликс, които А1 трябва да плаща на Нетфликс, са свързани само и единствено с правото на достъп да услугата и изобщо не представляват плащане за интелектуална собственост. Не се споделя и тезата, че тези плащания нямат никаква връзка с лиценза за използване на технологията на Нетфликс. Основателни са аргументите на органите по приходите, че плащанията от „А1

България“ ЕАД към Нетфликс са свързани с месечни такси, пресметнати като процент (80 %) от нетната абонаментна такса (bundle fee). Действително това означава, че базата се определя на 80 % спрямо нетната абонаментна такса. Съгласно т. 1.1. от допълнение 6.1 Вариант 3 – Пакети, пакет на Нетфликс означава всяка група продукти и / или услуги, включително платена телевизия, широколентов достъп или мобилни услуги, която включва Право на ползване на Нетфликс и се предоставя от Дружеството на неговите клиенти на територията на една цена. Действително се установява, че „А1 България“ ЕАД плаща за правото да интегрира / предоставя технологията и за право да осигурява достъп. Ясно е посочено в дефиницията „пакет на Нетфликс“, че правото на ползване на Нетфликс се предоставя от Дружеството (т. е. от „А1 България“ ЕАД) на неговите клиенти на територията на една цена. Това означава, че „А1 България“ ЕАД предоставя право на ползване на своите клиенти. Това право на ползване е именно лицензираното от „Нетфликс“. Таксата за пакет се плаща за всяко право на ползване на Нетфликс (т. 1.8. от допълнение 6.1 Вариант 3 – Пакети). Тази такса се заплаща от дружеството на Нетфликс. В този смисъл не се споделя тезата на жалбоподателя, че „А1 България“ ЕАД е само посредник (платежен агент) и всички и всякакви взаимоотношения, във връзка с предоставяне на права на ползване се уреждат директно между Нетфликс и крайните потребители. В случая не е налице продажба на копие на софтуер на краен клиент в непроменен вид. Изобщо липсват елементи на продажба (схваната като прехвърляне на право на собственост), което е един от белезите за наличие на правоотношение, което може да се квалифицира като авторско и лицензионно.

Основателни са аргументите на органите по приходите, че правата в договора включват копиране / интеграция / модификация. Самите продукти на „А1 България“ ЕАД подлежат на одобрение / сертификация от Нетфликс. Действително това е белег за лицензионна дейност.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че оспореният АПВ е законосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на ответника се дължат разноски. Приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа. При материален интерес в размер на 149 011. 45 лв. за определяне на възнаграждението е приложима хипотезата на т. 5 (при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. – възнаграждението е равно на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв.). На ответника се дължи възнаграждение за юрисконсулт в размер на 10 610. 46 лв.

С оглед на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Netflix International B.V.“ Карперстраат 8, 1075 KZ A., Н., чрез пълномощник адв. А. Р., срещу Акт за прихващане или възстановяване № П – 22220025044274 – 004 – 001 / 09.04.2025 г. (АПВ), издаден във връзка с искане за прихващане и / или възстановяване с входящ номер 55 – 29 – 792 / 10.03.2025 г. на „Netflix International B.V.“, в частта, с която е отказано възстановяването на данък при източника в размер на 149 011. 49 лева.

ОСЪЖДА „Netflix International B.V.“ Карперстраат 8, 1075 KZ A., Н. да заплати на Националната агенция по приходите, сумата от 10 610. 46 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.